

การสร้างความร่วมมือระหว่าง บ้าน วัด โรงเรียน และราชการ เพื่อพัฒนาเด็กและ
เยาวชนให้เกิดความรักและความสามัคคี: กรณีศึกษาวัดชลประทานรังสฤษดิ์ ตำบล
บางตลาด อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี

Building Collaboration between Community, Temple, School, and
Government Agencies to Develop Love and Unity among Children and Youth: A
Case Study of Wat Chonprathanrangsarit, Bangtalat Sub-district, Pakkret District,
Nonthaburi Province

พระมหาชัยทกร พูลกิ่ง¹ อรุณ ไชยนิทย์² และอรอนงค์ แดงอ่อน³
Phramaha Chaitakorn Poolking¹ Arun Chaini² and Onanong Tangorn³

^{1,2}คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร

³สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 1

^{1,2}Faculty of Humanities and Social Sciences, Phranakhon Rajabhat University

³Surat Thani Primary Education Service Area Office 1

²Email:kumpanchainit@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษา 1) ประสิทธิผลการสร้างความร่วมมือระหว่าง บ้าน วัด โรงเรียน และราชการ เพื่อพัฒนาเด็กและเยาวชนให้เกิดความรักและความสามัคคี 2) ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการสร้างความร่วมมือระหว่าง บ้าน วัด โรงเรียน และราชการ เพื่อพัฒนาเด็กและเยาวชนให้เกิดความรักและความสามัคคี และ 3) แนวทางการสร้างความร่วมมือระหว่าง บ้าน วัด โรงเรียน และราชการ เพื่อพัฒนาเด็กและเยาวชนให้เกิดความรักและความสามัคคีที่มีประสิทธิภาพ เป็นการวิจัยแบบผสมระหว่างเชิงคุณภาพ เครื่องมือที่ใช้คือแบบสัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ จำนวน 12 คน การวิเคราะห์ข้อมูลโดยสรุปและการวิเคราะห์ด้วยการตีความประเด็นการศึกษา และการวิจัยเชิงปริมาณ กลุ่มตัวอย่างคือ ชุมชนวัดชลประทานรังสฤษดิ์ ชุมชนโรงเรียนวัดชลประทานสงเคราะห์ ชุมชนโรงเรียนวัดชลประทานวิทยา และเทศบาลนครปากเกร็ด จำนวน 288 คน เครื่องมือที่ใช้คือแบบสอบถามที่มีค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาเท่ากับ 0.85 การวิเคราะห์

ข้อมูลใช้สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน t-test, F- test และ Pearson Correlation

ผลการวิจัยพบว่า 1) ประสิทธิภาพการสร้างความร่วมมือ ระหว่างบ้าน วัด โรงเรียน และราชการ เพื่อพัฒนาเด็กและเยาวชนให้เกิดความรักและความสามัคคี อยู่ใน ระดับมากที่สุดทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านความร่วมมือในการวางแผน ด้านความร่วมมือในการ ดำเนินงาน ด้านความร่วมมือในผลประโยชน์ และด้านความร่วมมือในการติดตาม ประเมินผล เป็นแนวทางการปรับปรุงพัฒนาในการดำเนินกิจกรรมสร้างความสามัคคี ประสบความสำเร็จตามเป้าหมาย 2) ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการสร้างความร่วมมือ ระหว่าง บ้าน วัด โรงเรียน และราชการ เพื่อพัฒนาเด็กและเยาวชนให้เกิดความรักและ ความสามัคคี อยู่ในระดับมากที่สุดทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านการมีส่วนร่วม ด้านการมีส่วนได้ส่วนเสีย ด้านความ พึงพอใจ และด้านแรงจูงใจ เป็นการสร้างความผูกพันที่ปราศจากความขัดแย้งต่อกัน ซึ่ง เป็นกระบวนการการสร้างความร่วมมือให้เกิดการพัฒนาอย่างมีคุณภาพ และ 3) แนว ทางการสร้างความร่วมมือระหว่าง บ้าน วัด โรงเรียน และราชการ เพื่อพัฒนาเด็กและ เยาวชนให้เกิดความรักและความสามัคคี ควรมี การสร้างความร่วมมือเพื่อให้เกิดการ พัฒนาอย่างมีคุณภาพต่ออาศัยปัจจัยสำคัญที่เกี่ยวข้องของหลายประการที่จะสามารถโน้มน้าว ชักจูงและเสริมสร้างให้เกิดความสำเร็จในความร่วมมือ โดยการคำนึงถึงผู้มีส่วนได้ ส่วนเสียจากผลการดำเนิน พร้อมทั้งการสร้าง ความพึงพอใจให้เกิดขึ้นกับผู้ปฏิบัติงานที่จะ เป็นแรงจูงใจให้การปฏิบัติงานมีคุณภาพและประสบความสำเร็จได้อย่างมีประสิทธิภาพ

คำสำคัญ: ความร่วมมือ บ้าน วัด โรงเรียน ราชการ เยาวชน ความสามัคคี

Abstract

This research aimed to study 1) the effectiveness of building collaboration between community, temple, school and government agencies to develop love and unity among children and youth 2) the factors affecting the effectiveness of building collaboration between community, temple, school and government

agencies to develop love and unity among children and youth; and 3) the guidelines for building collaboration between community, temple, school and government agencies to develop love and unity among children and youth. The research utilized the mixed methods of qualitative and quantitative methodologies. The tool used for the qualitative method was the interview with 12 key informants. The obtained data was analyzed with summarizing and interpretation of the study points. The samplings for the quantitative research were 288 local residents of Wat Chonprathanrangsarit Community, Wat Chonprathansongkhrow School Community Wat Chonprathanwittaya School Community and Pakkret Municipality. The tool was a set of questionnaires with an alpha coefficient of 0.85. The data were analyzed by descriptive statistics, namely, frequency, percentage, mean, standard deviation, t-test, F- test and Pearson Correlation.

The results of the research found that: 1) The effectiveness of building collaboration between community, temple, school and government agencies to develop love and unity among children and youth was at high level in all four aspects, namely, cooperation in planning, cooperation in operation, cooperation in benefits and cooperation in monitoring and evaluation, which were collaborated for the success of building unity in community. 2) The factors affecting the effectiveness of building collaboration between community, temple, school and government agencies to develop love and unity among children and youth was at high level in all four sides, namely, participation, sharing responsibilities, satisfaction, and motivation. These aspects helped promote the close connection without conflicts in community and create cooperation for quality development, and 3) Over the guidelines for building collaboration

between community, temple, school and government agencies to develop love and unity among children and youth, it was suggested that all stakeholders in communities should have a say in the community development. In conducting any community projects, there is a need to make sure that the project implementers are satisfied in their tasks. Their satisfaction will guarantee the quality and the success of their jobs.

Keyword: Cooperation, Community, Temple, School, Government Agencies, Youth, Unity

บทนำ

การพัฒนาประเทศสู่ความสมดุลและยั่งยืน ต้องให้ความสำคัญกับการเสริมสร้างทุนของประเทศที่มีอยู่ให้เข้มแข็งและมีพลังที่เพียงพอในการขับเคลื่อนกระบวนการพัฒนาประเทศ โดยเฉพาะการพัฒนาคนให้เข้มแข็ง พร้อมรับการเปลี่ยนแปลงของโลกในยุคศตวรรษที่ 21 และการเสริมสร้างปัจจัยสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อการพัฒนาคุณภาพของคนในเชิงสถาบัน ซึ่งการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วผ่านกระแสโลกาภิวัตน์ทำให้คนมุ่งแสวงหาความสุขและสร้างอัตลักษณ์ส่วนตัวฝ่ายเครือข่ายสังคมออนไลน์ ทำให้เกิดวัฒนธรรมย่อยร่วมสมัยที่หลากหลายรูปแบบ มีการคำนึงถึงประโยชน์ส่วนตัวมากกว่าส่วนรวม การมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมเพื่อผลประโยชน์ส่วนรบน้อยลง การมีความสัมพันธ์แบบเครือข่ายที่มีความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ ช่วยเหลือเกื้อกูลกันก็เริ่มหมดไป ก็จะไปสู่ปัญหาสังคมเพิ่มมากขึ้น ดังนั้นจึงต้องมีการส่งเสริมและสนับสนุนการศึกษาเพื่อพัฒนาคนให้มีศักยภาพสูงสุด (กระทรวงศึกษาธิการ, 2555)

การจัดการศึกษาของไทยในอดีตตั้งแต่สมัยสุโขทัยเป็นการจัดการศึกษาโดยชุมชนท้องถิ่น ซึ่งมีวัดเป็นศูนย์กลางสำคัญของการจัดการศึกษา การถ่ายทอดความรู้โดยมีพระสงฆ์เป็นหลัก รวมทั้งผู้อาวุโส พ่อแม่ ปราชญ์ชาวบ้าน ช่างฝีมือ เป็นต้น ต่างได้รวมกัน

ทำหน้าที่ในการอบรมสั่งสอนให้ความรู้แก่บุตรหลาน ซึ่งเป็นการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับวิถีการดำเนินชีวิตของคนท้องถิ่นในสมัยก่อน ซึ่งเยาวชนในสมัยก่อนได้รับ ทั้งความรู้ ทั้งภูมิธรรม ภูมิปัญญา วัดหรือพระพุทธศาสนาเป็นสถาบันที่เก่าแก่ทางสังคมที่เคียงคู่มากับชาติ และเป็นรากฐานของระบบจริยธรรมในสังคมไทยที่เป็นที่ยอมรับและยึดปฏิบัติกันมา ดังนั้นวัดและบ้านจึงมีบทบาทที่สำคัญในการช่วยพัฒนาคุณภาพชีวิตและสังคมให้อยู่เป็นปกติสุข (เยาวภา ประคองศิลป์, 2549) ซึ่งปัจจุบันได้มีการสร้างความสัมพันธ์กันระหว่างบ้าน วัด โรงเรียน เพื่อให้ชุมชนเกิดความเข้มแข็ง รวมกลุ่มกันร่วมกันคิดร่วมกันพัฒนาทำงานกันเป็นทีม ทุกสถาบันมีส่วนร่วมในการทำงาน รับผิดชอบร่วมกันอย่างเป็นทางการและไม่เป็นทางการ เป็นการสร้างความสัมพันธ์ของกลุ่มทำงาน เพื่อให้การทำงานบรรลุเป้าหมายตามที่กำหนดไว้ (อุมาพร บุญเพชร, 2555) ซึ่งมีประกาศใช้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 มาตรา 79 บัญญัติว่า รัฐต้องให้ความอุปถัมภ์และคุ้มครองพระพุทธศาสนา ซึ่งเป็นพระพุทธศาสนาที่ประชาชนชาวไทยส่วนใหญ่นับถือมาช้านาน และศาสนาอื่น ทั้งต้องส่งเสริมความเข้าใจอันดีและความสมานฉันท์ระหว่างศาสนิกชนของทุกศาสนา รวมทั้งสนับสนุนการนำหลักธรรมของศาสนามาใช้เพื่อเสริมสร้างคุณธรรมและพัฒนาคุณภาพชีวิต และมาตรา 80 (4) ได้บัญญัติให้มีการส่งเสริมการกระจายอำนาจ เพื่อให้องค์กรปกครองท้องถิ่น ชุมชน องค์กรทางศาสนาและเอกชน จัดให้มีส่วนร่วมในการศึกษา เพื่อพัฒนามาตรฐานคุณภาพการศึกษาให้เท่าเทียมและสอดคล้องกับนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ (รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช, 2550) การพัฒนา 3 สถาบัน คือ บ้านใน ฐานะสถาบันการปกครอง วัดในฐานะสถาบันศาสนา และโรงเรียนในฐานะสถาบันการศึกษา ซึ่งสถาบันทั้ง 3 มีความสัมพันธ์กันในทางสังคม และเป็นตัวเชื่อมโยงกิจกรรมในชุมชนด้าน เศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรมเข้าไว้ด้วยกัน ทั้งนี้ ในปัจจุบันสังคมได้มีการเปลี่ยนแปลงอย่าง ต่อเนื่องและรวดเร็วจึงทำให้เกิดภาวะ วิกฤตและปัญหามากมาย เช่น ปัญหาวิกฤตวัฒนธรรม และวิกฤตทางสังคมทำให้ประชาชนได้รับผลกระทบอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการ

เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2545)

การสร้างความร่วมมือระหว่าง บ้าน วัด โรงเรียน และราชการ เพื่อพัฒนาเด็ก และเยาวชนให้เกิดความรักและความสามัคคี จึงมีความสำคัญต่อการพัฒนาองค์กรสู่ความสำเร็จ และสามารถประยุกต์ใช้เพื่อให้เกิดประสิทธิผลในการสร้างความสัมพันธ์อย่างยั่งยืน ตลอดจนการใช้ทรัพยากรร่วมกัน เพิ่มความตระหนักในการรับประโยชน์ร่วมกัน จะเห็นได้ว่าโรงเรียนมีบทบาทในการสร้างเด็กและเยาวชนให้เป็นคนดีของสังคม และสามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข ชุมชนบ้านก็มีบทบาทและความสำคัญต่อการจัดการศึกษาเป็นแหล่งเรียนรู้มรดกทางวัฒนธรรม ประเพณี และค่านิยม คุณธรรม จริยธรรมที่ก่อให้เกิดวัฒนธรรมแบบร่วมมือและหลักการอยู่ร่วมกันของคนในสังคม ตามแนวคิดที่ว่าในสังคมหนึ่ง ๆ ถ้าโรงเรียนกับบ้านรู้จักกันและร่วมมือกัน โรงเรียนสอน บ้านและวัดเสริม โดยทั้งที่โรงเรียน บ้านและวัดมีส่วนร่วมอยู่ในระบบจริยศึกษาอย่างกลมเกลียวเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันก็จะนำความสงบสุขมาสู่สังคม (พิศิษฐ์ เทพไกรวัลย์, 2554)

วัดชลประทานรังสฤษฎ์ เป็นศูนย์รวมการพัฒนาคุณธรรม จริยธรรมของชุมชนที่อยู่ใกล้เคียง ซึ่งเป็นสถานที่ที่พุทธศาสนิกชนเข้ามาทำกิจกรรมทาง ศาสนพิธีในวันสำคัญทางพุทธศาสนา เพื่อเป็นการเสริมสร้างคุณธรรมและพัฒนาคุณภาพชีวิตการที่จะนำไปสู่ความเป็นอยู่ดีมีสุขของคนไทย แต่เมื่อมีความเจริญทางด้านวัตถุสังคมโดยเฉพาะทรัพยากรมนุษย์ย่อมเกิดการเปลี่ยนแปลงตามกระแสทั้งนี้เพราะความเจริญทางด้านวัตถุได้เข้ามาครอบงำชีวิตความเป็นอยู่ของคนในสังคมเป็นเหตุทำให้สังคมมีแต่ความแก่งแย่งชิงดีเห็นแก่ตัว และขาดความสามัคคีกลายเป็นสังคมอ่อนแอ การล่อหลอมให้คนในสังคมใช้หลักธรรมคำสอนทางศาสนาเพื่อแก้ปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดในชีวิต เป็นสิ่งที่ทุกฝ่ายในสังคมปรารถนาให้เกิดขึ้น แต่ผลที่ปรากฏจากการ บูรณาการแนวคิดและหลักธรรมต้องใช้เวลาเพาะบ่มระยะนาน เนื่องจากกระแสโลกาภิวัตน์และสภาพแวดล้อมที่เต็มไปด้วยทุนนิยมมักจะชักจูงให้คนในสังคมมีวิถีชีวิตและมุมมองในชีวิตที่เปลี่ยนไป โดยเฉพาะปัญหาใน

สังคมนั้น ต้องไม่ปล่อยให้เป็นที่ของฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งแต่ต้องเกิดจากการร่วมมือของ บ้าน วัดและโรงเรียน เนื่องจากในปัจจุบันนี้ปัญหาที่เกิดขึ้นส่วนหนึ่งเกิดมาจากเยาวชน ไม่ว่าจะเป็นปัญหาครอบครัวปัญหายาเสพติด ปัญหาเด็กแว่น ปัญหาท้องในวัยเรียน เป็นต้น ในปัญหาที่กล่าวมาข้างต้นนั้น เป็นเพียงส่วนหนึ่งของปัญหาที่เกิดขึ้นเท่านั้น ผู้ศึกษาจึงได้ทำการวิจัยในปัญหาที่เกิดขึ้นในเขตใกล้เคียงกับวัดชลประทานรังสฤษฎ์ เพื่อเป็นแนวทางที่จะหาวิธีการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นแก่เยาวชน และการแก้ไขปัญหานั้นมีแบบผสมผสานทั้งทางโลกและทางธรรม การแก้ไขปัญหาแบบทางโลก ก็คือได้เอา บ้าน โรงเรียน และราชการ มาช่วยสกัดการปัญหาที่จะเกิดขึ้น และการแก้ไขปัญหาแบบทางธรรม ก็คือได้เอาวัด เป็นสถานที่ฝึกอบรมหรือมีพระภิกษุได้ออกไปให้ความรู้ และได้นำธรรมะไปสอนในโรงเรียนเพื่อให้นักเรียนได้เรียนรู้หลักธรรมะ เพื่อที่จะได้ลดปัญหาอีกอย่างหนึ่ง

เพื่อให้เป็นประโยชน์ต่อการนำผลวิจัยมาใช้เป็นแนวการสร้างความร่วมมือระหว่าง บ้าน วัด โรงเรียน และราชการ เพื่อพัฒนาเด็กและเยาวชนให้เกิดความรักและความสามัคคี เขตพื้นที่วัดชลประทานรังสฤษฎ์ ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาการสร้างความร่วมมือระหว่าง บ้าน วัด โรงเรียน และราชการ เพื่อพัฒนาเด็กและเยาวชนให้เกิดความรักและความสามัคคี กรณีศึกษา: วัดชลประทานรังสฤษฎ์ ตำบลบางตลาด อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี และหวังว่าการทำวิจัยในครั้งนี้จะมีส่วนช่วยผลักดันให้เกิดความสัมพันธ์ที่ดีและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาประสิทธิผลการสร้างความร่วมมือระหว่าง บ้าน วัด โรงเรียน และราชการ เพื่อพัฒนาเด็กและเยาวชนให้เกิดความรักและความสามัคคี กรณีศึกษา: วัดชลประทานรังสฤษฎ์ ตำบลบางตลาด อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี

2. เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการสร้างความร่วมมือระหว่าง บ้าน วัด โรงเรียน และราชการ เพื่อพัฒนาเด็กและเยาวชนให้เกิดความรักและความสามัคคี ทัศนศึกษา: วัดชลประทานรังสฤษฎ์ ตำบลบางตลาด อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี

3. แนวทางการสร้างความร่วมมือระหว่าง บ้าน วัด โรงเรียน และราชการ เพื่อพัฒนาเด็กและเยาวชนให้เกิดความรักและความสามัคคี ทัศนศึกษา: วัดชลประทานรังสฤษฎ์ ตำบลบางตลาด อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี ที่มีประสิทธิภาพ

ระเบียบวิธีการวิจัย

เป็นการวิจัยแบบผสม ระหว่างการวิจัยแบบเชิงปริมาณ(Quantitative Research) และวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยผู้วิจัยได้กำหนดแนวทางในการดำเนินการศึกษาโดยการแบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ 1. การวิจัยเชิงคุณภาพ 2. การวิจัยเชิงปริมาณ

1. การวิจัยเชิงคุณภาพ ประกอบด้วย

1. พื้นที่ศึกษา เพื่อใช้ในการสำรวจสภาพแวดล้อมทางกายภาพและสิ่งแวดล้อม พื้นที่ศึกษาและการสัมภาษณ์แบบเจาะลึกจากชุมชนใกล้เคียง คือ จำนวน 1 วัด คือ วัดชลประทานรังสฤษฎ์ จำนวน 2 โรงเรียน คือ 1) โรงเรียนวัดชลประทานสงเคราะห์ 2) โรงเรียนวัดชลประทานวิทยา และอีก 1 เทศบาล คือ เทศบาลนครปากเกร็ด อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี

2. ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ คือ เจ้าอาวาสวัด คณะกรรมการบริหารวัด ประชาชนชาวบ้าน ประธานชุมชน คณะกรรมการชุมชน ผู้อำนวยการโรงเรียน รองผู้อำนวยการนายกเทศมนตรี รองนายกเทศมนตรี จำนวน 12 คน

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเชิงคุณภาพในครั้งนี้คือแบบสัมภาษณ์ ที่สร้างขึ้นตามกรอบแนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ซึ่งแบบสัมภาษณ์นี้มีโครงสร้างประกอบด้วย 3 ตอนคือ ตอนที่ 1 เป็นข้อความเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคล ตอนที่ 2 เป็นข้อความลักษณะปลายเปิดและประเด็นการสัมภาษณ์เกี่ยวกับ

ประสิทธิผลการสร้างความร่วมมือระหว่าง บ้าน วัด โรงเรียน และราชการ เพื่อพัฒนาเด็ก และเยาวชนให้เกิดความรักและความสามัคคี ปัจจัยที่ส่งผลประสิทธิผลการสร้างความร่วมมือระหว่าง บ้าน วัด โรงเรียน และราชการ เพื่อพัฒนาเด็กและเยาวชนให้เกิดความรัก และความสามัคคี เขตพื้นที่วัดชลประทานรังสฤษฎ์ อย่างมีประสิทธิภาพ และตอนที่ 3 เป็นข้อคำถามเกี่ยวกับแนวทางการสร้างความร่วมมือระหว่าง บ้าน วัด โรงเรียน และ ราชการ เพื่อพัฒนาเด็กและเยาวชนให้เกิดความรักและความสามัคคี กรณีศึกษา: วัด ชลประทานรังสฤษฎ์ ตำบลบางตลาด อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล (Data collections) การเก็บรวบรวมข้อมูลเชิง คุณภาพ เป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยทำการจัดบันทึกข้อมูลที่เกี่ยวข้อง และหรือการ บันทึกเสียงข้อมูลที่ได้มาจากการสัมภาษณ์แบบเจาะลึกจากผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ได้แก่ เจ้า อาวาสวัด คณะกรรมการบริหารวัด ประชาชนชาวบ้าน ประธานชุมชน คณะกรรมการชุมชน ผู้อำนวยการโรงเรียน รองผู้อำนวยการ นายกเทศมนตรี รองนายกเทศมนตรี

5. การวิเคราะห์ข้อมูล (Data Analysis) ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ ผู้วิจัย ได้นำมาตรวจสอบความถูกต้องและนำมาวิเคราะห์ประเด็นต่าง ๆ ด้วยการวิเคราะห์ เนื้อหาโดยการตรวจสอบความสอดคล้องของเนื้อหาโดยใช้วิธีการแบบสามเส้า (Triangulation) คือตรวจสอบความสอดคล้องของประเด็นเนื้อหาที่มีผู้เห็นสอดคล้องกัน ตั้งแต่ 3 คนขึ้นไปและนำมาสรุปเพื่อนำเสนอต่อไป

2. การวิจัยเชิงปริมาณ การวิจัยเชิงปริมาณเป็นการสำรวจความคิดเห็นของ ประชาชนในชุมชน วัด โรงเรียน และหน่วยงานราชการ ด้วยการแจกแบบสอบถาม (Questionnaire) โดยมีวิธีการดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง (Population and Sample) คือ 1) ชุมชน วัดชลประทานรังสฤษฎ์ 2) ชุมชนโรงเรียนวัดชลประทานสงเคราะห์ 3) ชุมชนโรงเรียนวัด ชลประทานวิทยา และ 4) เทศบาลนครปากเกร็ด อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี จำนวน ทั้งสิ้น 1,030 คน เพื่อทราบขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้การคำนวณสูตรของทาโร ยามา

เน่ (Taro Yamana) ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างจำนวน 288 คน และใช้วิธีนี้ในระยะห่างเท่าๆ กัน วิธีการสุ่มจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างกระจายไปแต่ละชุมชนตามความเหมาะสม

ตาราง 1 ตัวอย่างประชากรที่ได้จากการสุ่มตัวอย่างง่าย

รายชื่อชุมชน	จำนวนประชากร (คน)	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง (คน)
ชุมชนวัดชลประทานรังสฤษฎ์	290	81
ชุมชนโรงเรียนวัดชลประทานสงเคราะห์	210	59
ชุมชนโรงเรียนวัดชลประทานวิทยา	230	64
เทศบาลนครปากเกร็ด อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี	300	84
รวม	1030	288

$$n = \frac{n}{1 + Ne^2}$$

เมื่อ n = ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

N = ขนาดของประชากร

e = ความคลาดเคลื่อนของการสุ่มตัวอย่าง

เมื่อแทนค่าสูตรจะได้

$$N = \frac{1,030}{1 + (1,030) (0.05)^2}$$

$$N = \frac{1,030}{6.875}$$

$$n = 288$$

3. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือในการวิจัยเชิงปริมาณในครั้งนี้คือ แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง โดยใช้ข้อมูลที่ได้จากการทบทวนวรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเป็นแนวทาง ผู้วิจัยได้ปรับปรุงแบบสอบถามตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อหาความสอดคล้องระหว่างคำถามกับวัตถุประสงค์แล้วนำแบบสอบถามไปทดสอบกับ กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 ราย เพื่อหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach's) โดยค่าอัลฟาต้องมีค่าตั้งแต่ 0.70 ขึ้นไปถือว่ามีความเที่ยงใช้ได้ ซึ่งในการทดสอบแบบสอบถามครั้งนี้ได้ค่าความเชื่อมั่นสัมประสิทธิ์แอลฟายู่ที่ 0.85 โดยแบบสอบถามแบ่งเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ การศึกษา อาชีพ หน่วยงานที่สังกัด ซึ่งเป็นคำถามแบบให้ผู้ตอบเลือกตอบเพียงข้อเดียว

ตอนที่ 2 เป็นคำถามเกี่ยวกับประสิทธิผลการสร้างความร่วมมือระหว่างบ้าน วัด โรงเรียน และราชการ เขตพื้นที่วัดชลประทานรังสฤษดิ์ ได้แก่ ความร่วมมือในการวางแผน ความร่วมมือในการดำเนินงาน ความร่วมมือในการรับผลประโยชน์ และความร่วมมือในการติดตาม ประเมินผล

ตอนที่ 3 เป็นคำถามเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการสร้างความร่วมมือระหว่างบ้าน วัด โรงเรียน และราชการ เขตพื้นที่วัดชลประทานรังสฤษดิ์ ได้แก่ ด้านการมีส่วนร่วม ด้านการมีส่วนได้ส่วนเสีย ด้านความพึงพอใจ และด้านแรงจูงใจ ซึ่งเป็นลักษณะคำถามแบบให้เลือกตอบมีเนื้อหาสาระ แบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ได้แก่

ด้านการบริหารจัดการ ด้านภาวะผู้นำ ด้านการมีส่วนร่วม ด้านกลุ่ม ด้านการรับรู้ และด้านความพอเพียง ดังนี้

ระดับคะแนน	ระดับความคิดเห็น
5 คะแนน	หมายถึง เห็นด้วยมากที่สุด
4 คะแนน	หมายถึง เห็นด้วยมาก
3 คะแนน	หมายถึง เห็นด้วยปานกลาง
2 คะแนน	หมายถึง เห็นด้วยน้อย
1 คะแนน	หมายถึง เห็นด้วยน้อยที่สุด

ตอนที่ 4 คำถามแบบคำถามปลายเปิด (Open Ended) เพื่อให้ผู้ตอบแบบสอบถามได้แสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพื่อเป็นแนวทางในการสร้างความร่วมมือระหว่างบ้าน วัด โรงเรียน และราชการ เขตพื้นที่วัดชลประทานรังสฤษดิ์

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล (Data collections)

การเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลในเชิงปริมาณจากการแจกแบบสอบถามประชาชนในชุมชน โรงเรียน วัดชลประทานรังสฤษดิ์ และหน่วยงานราชการ รวมทั้งสิ้น 288 ชุดแล้วนำตัวไปรับแบบสอบถาม

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลของการวิจัยในครั้งนี้ คือ การวิเคราะห์ข้อมูลในเชิงปริมาณ คือจากการเก็บรวบรวมข้อมูลจากเอกสารแบบสอบถาม และนำข้อมูลที่ได้มาครบถ้วนแล้ว มาทำการวิเคราะห์ข้อมูลตามแนวทางการวิจัย คือ ใช้โปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อวิเคราะห์หาค่าสถิติต่าง ๆ แล้ววิเคราะห์ตามความคิดเห็นโดยใช้สถิติ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต (\bar{x}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) นำเสนอในรูปตารางประกอบคำบรรยาย โดยจะแบ่งระดับค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นออกมาเป็นระดับ ซึ่งมีเกณฑ์สำหรับการแปลความหมายผลการวิเคราะห์ ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.80 หมายถึง ระดับความสำคัญอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ค่าเฉลี่ย 1.81– 2.60	หมายถึง ระดับความสำคัญอยู่ในระดับน้อย
ค่าเฉลี่ย 2.61– 3.40	หมายถึง ระดับความสำคัญอยู่ในระดับปานกลาง
ค่าเฉลี่ย 3.41 – 4.20	หมายถึง ระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก
ค่าเฉลี่ย 4.21 – 5.00	หมายถึง ระดับความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด

สถิติเชิงอนุมาน เพื่อใช้ทดสอบสมมติฐาน ดังนี้ สมมติฐาน ข้อที่ 1 ใช้ t-test, F-test และสมมติฐาน ข้อที่ 2 ใช้คอริเรชัน (correlation) และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ตามวิธีของเพียร์สัน (Pearson Correlation Coefficient) การคำนวณค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ โดยการวิเคราะห์สหสัมพันธ์แบบไม่ใช้พาราเมตริก ผู้วิจัยกำหนดเกณฑ์การแปลผลค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Hinkle D.E. 1998) ไว้ ดังนี้

ค่า r	หมายถึง	ระดับของค่าความสัมพันธ์
.90 – 1.00		มีค่าความสัมพันธ์กันในระดับสูงมาก
.70 - .90		มีค่าความสัมพันธ์กันในระดับสูง
.50 - .70		มีค่าความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง
.30 - .50		มีค่าความสัมพันธ์กันในระดับต่ำ
.00 - .30		มีค่าความสัมพันธ์กันในระดับต่ำมาก
Sig	หมายถึง	ระดับของนัยสำคัญทางสถิติ
*	หมายถึง	ความสัมพันธ์ที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05
**	หมายถึง	ความสัมพันธ์ที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ประสิทธิผลการสร้างความร่วมมือระหว่าง บ้าน วัด โรงเรียน และราชการ เพื่อพัฒนาเด็กและเยาวชนให้เกิดความรักและความสามัคคี กรณีศึกษา: วัดชลประทานรังสฤษฎ์ ตำบลบางตลาด อำเภอกาญจนดิษฐ์ จังหวัดนนทบุรี

การศึกษา การสร้างความร่วมมือระหว่าง บ้าน วัด โรงเรียน และราชการ เพื่อพัฒนาเด็กและเยาวชนให้เกิดความรักและความสามัคคี กรณีศึกษา: วัดชลประทานรังสฤษฎ์ ตำบลบางตลาด อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับประสิทธิผลการสร้างความร่วมมือระหว่างวัด โรงเรียน และราชการ จากกลุ่มประชากรตัวอย่าง จำนวน 288 คน โดยการวิเคราะห์ตามด้าน ได้แก่ ได้แก่ ความร่วมมือในการวางแผน ความร่วมมือในการดำเนินงาน ความร่วมมือในการรับผลประโยชน์ และความร่วมมือในการติดตามประเมินผล โดยหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ปรากฏผลการวิเคราะห์

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ประสิทธิผลการสร้างความร่วมมือ ระหว่างบ้าน วัด โรงเรียน และราชการ เพื่อพัฒนาเด็กและเยาวชนให้เกิดความรักและความสามัคคี ในภาพรวม

ประสิทธิผลการสร้างความร่วมมือระหว่างบ้าน วัด โรงเรียน และราชการ เพื่อพัฒนาเด็กและเยาวชน ให้เกิดความรักและความสามัคคี	(\bar{X})	S.D	ประเมิน	ลำดับ
1. ด้านความร่วมมือในการวางแผน	3.97	.725	มาก	4
2. ด้านความร่วมมือในการดำเนินงาน	4.07	.726	มาก	1
3. ด้านความร่วมมือในผลประโยชน์	3.98	.754	มาก	3
4. ด้านความร่วมมือในการติดตามประเมินผล	4.05	.613	มาก	2
รวม	4.02	.704	มาก	

จากตารางที่ 1 ผลการศึกษาประสิทธิผลการสร้างความร่วมมือ ระหว่างบ้าน วัด โรงเรียน และราชการ เพื่อพัฒนาเด็กและเยาวชนให้เกิดความรักและความสามัคคี จำนวน 288 คน โดยภาพรวมพบว่า อยู่ในระดับมาก (\bar{X} =4.02) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อจากมากไปหาน้อยพบว่า ส่วนใหญ่คือด้านความร่วมมือในการดำเนินงาน อยู่ในระดับมาก

(\bar{X} =4.07) รองลงมาคือด้านความร่วมมือในการติดตาม ตรวจสอบและประเมินผล อยู่ในระดับมาก (\bar{X} =4.05) รองลงมาอันดับสองคือด้านความร่วมมือในผลประโยชน์ และลำดับสุดท้ายคือด้านความร่วมมือในการวางแผน อยู่ในระดับมาก (\bar{X} =3.97) ตามลำดับ

ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการสร้างความร่วมมือระหว่าง บ้าน วัด โรงเรียน และราชการ เพื่อพัฒนาเด็กและเยาวชนให้เกิดความรักและความสามัคคี กรณีศึกษา:วัดชลประทานรังสฤษฎ์ ตำบลบางตลาด อำเภอบางเกร็ง จังหวัดนนทบุรี

การศึกษา การสร้างความร่วมมือระหว่าง บ้าน วัด โรงเรียน และราชการ เพื่อพัฒนาเด็กและเยาวชนให้เกิดความรักและความสามัคคี กรณีศึกษา: วัดชลประทานรังสฤษฎ์ ตำบลบางตลาด อำเภอบางเกร็ง จังหวัดนนทบุรี ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการสร้างความร่วมมือระหว่างบ้าน วัด โรงเรียน และราชการ จากกลุ่มประชากรตัวอย่าง จำนวน 288 คน โดยการวิเคราะห์ตามด้าน ได้แก่ ด้านการมีส่วนร่วม ด้านการมีส่วนได้ส่วนเสีย ด้านความพึงพอใจ และด้านแรงจูงใจ โดยหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ปรากฏผลการวิเคราะห์

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการสร้างความร่วมมือระหว่าง บ้าน วัด โรงเรียน และราชการ เพื่อพัฒนาเด็กและเยาวชนให้เกิดความรักและความสามัคคี ในภาพรวม

ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการสร้างความร่วมมือระหว่างบ้าน วัด โรงเรียน และราชการ เพื่อพัฒนาเด็กและเยาวชน ให้เกิดความรักและความสามัคคี	(\bar{X})	S.D	ประเมิน	ลำดับ
1. ดานการมีส่วนร่วม	4.19	.684	มาก	1
2. ดานการมีส่วนได้ส่วนเสีย	4.16	.698	มาก	2
3. ดานความพึงพอใจ	3.98	.738	มาก	4

4. ด้านแรงจูงใจ	4.02	.724	มาก	3
รวม	4.09	.715	มาก	

จากตารางที่ 2 ผลการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการสร้างความร่วมมือระหว่าง บ้าน วัด โรงเรียน และราชการ เพื่อพัฒนาเด็กและเยาวชนให้เกิดความรักและความสามัคคี จำนวน 288 คน โดยภาพรวมพบว่า อยู่ในระดับมาก (\bar{X} =4.09) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านจากมากไปหาน้อยพบว่า ส่วนใหญ่คือด้านการมีส่วนร่วม อยู่ในระดับมาก (\bar{X} =4.19) รองลงมาคือด้านการมีส่วนได้ส่วนเสีย อยู่ในระดับมาก (\bar{X} =4.16) รองลงมาอันดับสองคือด้านแรงจูงใจ อยู่ในระดับมาก (\bar{X} =4.02) และลำดับสุดท้ายคือด้านความพึงพอใจ อยู่ในระดับมาก (\bar{X} =3.98) ตามลำดับ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการสร้างความร่วมมือระหว่าง บ้าน วัด โรงเรียน และราชการ เพื่อพัฒนาเด็กและเยาวชนให้เกิดความรักและความสามัคคี: กรณีศึกษาวัดชลประทานรังสฤษดิ์ ตำบลบางตลาด อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี ผู้วิจัยจึงได้มีการสัมภาษณ์เชิงลึก ผู้ให้ข้อมูลสำคัญเกี่ยวกับการสร้างความร่วมมือระหว่าง บ้าน วัด โรงเรียน และราชการ เพื่อพัฒนาเด็กและเยาวชนให้เกิดความรักและความสามัคคี มีดังนี้

- 1) เจ้าอาวาสวัด
- 2) คณะกรรมการบริหารวัด
- 3) ประชาชนชาวบ้าน
- 4) ประธานชุมชน
- 5) คณะกรรมการชุมชน
- 6) ผู้อำนวยการโรงเรียน
- 7) รองผู้อำนวยการ
- 8) นายกเทศมนตรี
- 9) รองนายกเทศมนตรี

กล่าวไว้ดังนี้

1. ประสิทธิภาพการสร้างความร่วมมือระหว่างบ้าน วัด โรงเรียน และราชการ เขตพื้นที่วัดชลประทานรังสฤษดิ์ ประกอบไปด้วย 4 ด้าน คือ 1) ความร่วมมือในการวางแผน 2) ความร่วมมือในการดำเนินงาน 3) ความร่วมมือในการรับผลประโยชน์ และ 4) ความร่วมมือในการติดตามประเมินผล โดยมีรายละเอียด ดังนี้

1.1 ด้านความร่วมมือในการวางแผน จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญหลายท่านได้ให้ข้อมูลตรงกันว่า บ้าน วัด โรงเรียน และราชการ ได้ร่วมมือกันในการ

จัดทำแผน มีการกำหนดวัตถุประสงค์ มีการกำหนดนโยบายและเป้าหมายที่ชัดเจน มีการกำหนดแผนปฏิบัติการที่เชื่อมโยงและต่อเนื่องกัน โดยให้บ้าน วัด โรงเรียน และราชการ เข้ามามีส่วนร่วมในการประชุมวางแผนการดำเนินงานในการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ร่วมมือกันเตรียมความพร้อมในการจัดกิจกรรมตามปัญหาที่เกิดขึ้นและความจำเป็นที่เร่งด่วนตามระยะเวลาที่เหมาะสม ร่วมกันแลกเปลี่ยนเรียนรู้ข้อมูลข่าวสารระหว่างองค์กรด้วยกัน มีการวิเคราะห์ปัญหาที่เกิดขึ้นร่วมกัน พร้อมทั้งการหาแนวทางในการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นร่วมกัน รวมทั้งร่วมกันกำหนดวิธีติดตามการประเมินผล เพื่อสร้างความร่วมมือที่ดีระหว่างบ้าน วัด โรงเรียน และราชการ และมีการทำความเข้าใจให้ทุกฝ่ายรู้จักกับบทบาทหน้าที่ของตนและสามารถปฏิบัติงานร่วมกับผู้อื่นอย่างมีประสิทธิภาพ ทำให้การดำเนินจัดกิจกรรมการพัฒนาเด็กและเยาวชนให้เกิดความรักและความสามัคคีบรรลุดุตุประสงค์และเป็นไปตามแผนที่วางไว้ การให้ความสำคัญต่อผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย และการสร้างความไว้วางใจ การสร้างความสามารถในการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นได้อย่างแท้จริง คือความสำเร็จของการวางแผน และเป็นแนวทางการดำเนินงานให้ประสบความสำเร็จได้อย่างมีประสิทธิภาพ

1.2 ความร่วมมือในการดำเนินงาน ผู้ให้ข้อมูลสำคัญหลายท่านได้กล่าวตรงกันไว้ว่า การดำเนินงานในการสร้างความร่วมมือระหว่างบ้าน วัด โรงเรียน และราชการ ทุกฝ่ายได้ร่วมมือกันดำเนินงานตามแผนที่กำหนดไว้ เพื่อให้บรรลุดุตุประสงค์และเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ มีการประชุมทบทวนพันธกิจและแนวทางการดำเนินกิจกรรมการสร้างความรักความสามัคคีให้กับเด็กและเยาวชน ร่วมกันสร้างทักษะความร่วมมือที่ก่อให้เกิดความคิดสร้างสรรค์แก่เด็กและเยาวชน และได้ร่วมการคิดวิเคราะห์ถึงปัญหาและสาเหตุต่าง ๆ ที่เด็กและเยาวชนกำลังประสบอยู่ โดยผ่านกระบวนการความร่วมมือของประชาชนทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง มีการประชุมชี้แจงแนวทางการพัฒนา และการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นระหว่างการดำเนินงานด้วยการสร้างความเข้าใจให้ร่วมคิด ร่วมกันทำ ร่วมกันเสนอแนวทางแก้ปัญหา และร่วมกันติดตามประเมินผล ร่วมกันกำหนดความต้องการ

ของเด็กและเยาวชน ร่วมตัดสินใจเลือกแนวทางแก้ปัญหาที่เหมาะสม ร่วมเสนอโครงการ/แผนงาน/กิจกรรม ร่วมกันในการจัดหาและสนับสนุน ด้านวัสดุ อุปกรณ์ แรงงาน เงินทุน หรือเข้าร่วมบริหารงาน ประสานงาน ในการขอความช่วยเหลือจากหน่วยงานภายนอก เพื่อให้เกิดการมีส่วนร่วมในการพัฒนาเด็กและเยาวชนให้เกิดความรักความสามัคคีกัน อย่างมีประสิทธิภาพ

1.3 ความร่วมมือในผลประโยชน์ มีผู้ให้ข้อมูลสำคัญตรงกันหลายท่านว่า การสร้างความร่วมมือให้เกิดความรักความสามัคคีกันระหว่างบ้าน วัด โรงเรียน และราชการ มีส่วนร่วมในการประชุมกับคณะกรรมการในการจัดทำแผนพัฒนา การกำหนดขั้นตอนในการจัดกิจกรรม มีส่วนร่วมในการคัดเลือกคณะกรรมการในการดำเนินงาน มีส่วนร่วมในการประชาสัมพันธ์ มีส่วนร่วมในการบริหารจัดการและติดต่อประสานงานในการจัดกิจกรรมพัฒนาเด็กและเยาวชนซึ่งแต่ละหน่วยงานมีการใช้ประโยชน์ร่วมกัน คือโรงเรียนเป็นศูนย์การเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน และประชาชนในชุมชน ซึ่งชุมชนก็สามารถใช้สถานที่ของโรงเรียนในการทำกิจกรรม ประชุมสัมมนา ศึกษาหาความรู้ ซึ่งโรงเรียนก็มีห้องสมุดที่มีคุณภาพสำหรับไว้ให้บริการแก่ชุมชน มีห้องคอมพิวเตอร์และระบบอินเทอร์เน็ตที่ทันสมัย สามารถให้บริการแก่ชุมชนได้ และมีศูนย์กีฬาที่ชุมชนสามารถมาใช้ประโยชน์ได้ ซึ่งเป็นการแบ่งปัน ประโยชน์ร่วมกัน ศูนย์กลางการเรียนรู้ของชุมชน ทุกฝ่ายต้องได้รับประโยชน์ทั้งทางตรงและทางอ้อม ซึ่งทำให้เกิดความภาคภูมิใจในกระบวนการมีส่วนร่วมและผลงานที่เกิดขึ้นกับเด็ก เยาวชน และชุมชน ที่ได้รับประโยชน์ร่วมกันจากการเข้ามามีส่วนร่วม และประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่วางไว้ร่วมกัน ส่วนวัดก็เป็นศูนย์กลางการทำ ความดี ยึดถือปฏิบัติในหลักของศีลธรรม เป็นที่พึ่งทางใจ ซึ่งสามารถใช้สถานที่วัดเป็นสถานที่ประชุม จัดกิจกรรมสร้างความสามัคคีให้กับเด็ก เยาวชนและชุมชนได้ ส่วนราชการก็เข้ามาให้การสนับสนุน ร่วมกันหาแนวทางการพัฒนาและแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับเด็กและเยาวชนเพื่อให้เกิดความรักความสามัคคีกันในหมู่คณะอย่างภาคภูมิใจร่วมกัน เป็นการสนับสนุนวิธีการเชิงรุกในการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างกัน การสร้างความ

ตระหนักให้เด็กและเยาวชนเกิดความรักความสามัคคีกัน การสนับสนุนการพัฒนาของบุคลากรที่เกี่ยวข้องในการทำงานเป็นทีม มีการประชาสัมพันธ์ สื่อสาร ให้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้ทุกฝ่ายได้รับประโยชน์จากการทำงานร่วมกัน

1.4 ความร่วมมือในการติดตามประเมินผล จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญหลายท่านได้ให้ข้อมูลตรงกันว่า การจัดกิจกรรมเกี่ยวกับการสร้างความรักความสามัคคีหรือกิจกรรมต่าง ๆ ทุกหน่วยงานต้องร่วมมือกันในการติดตาม ตรวจสอบและประเมินผลการดำเนินงานของการสร้างความร่วมมือระหว่างบ้าน วัด โรงเรียน และข้าราชการ ทุกฝ่ายเข้ามามีส่วนร่วมในการติดตามและประเมินผล เพื่อที่จะร่วมกันแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นจากการจัดกิจกรรมในการสร้างความรักความสามัคคีให้กับเด็กและเยาวชน โดยทั้งบ้าน วัด โรงเรียน และราชการได้ร่วมกันติดตามและประเมินผลการดำเนินงาน มีการสร้างความเข้าใจร่วมกันของทุกฝ่าย โรงเรียนมีการสนับสนุนความรู้และการใช้เทคโนโลยีแก่บ้าน วัด ชุมชน และราชการ ให้เข้ามามีส่วนร่วมในการประเมินผลการปฏิบัติงานซึ่งกันและกัน มีความเหมาะสมของผู้ประเมินผลในการปฏิบัติงาน มีการวัดผลและประเมินผลการดำเนินงานจากสภาพจริงและความพึงพอใจ ในการจัดกิจกรรมมีการทำแบบสอบถามให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมตอบแบบสอบถามความพึงพอใจของการจัดกิจกรรม เพราะจะทำให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องได้มีความรู้สึกว่าตนเองเป็นบุคคลสำคัญที่ได้สะท้อนความคิดเห็นต่าง ๆ ซึ่งเป็นข้อมูลที่เป็นประโยชน์กับบ้าน วัด โรงเรียน และราชการที่จะนำข้อมูลต่าง ๆ ไปหาทางแก้ไขปรับปรุงในการจัดกิจกรรม เป็นการกระตุ้นให้ประชาชนได้ร่วมกันเรียนรู้สภาพของเด็กและเยาวชนในการดำเนินชีวิต เพื่อใช้เป็นข้อมูลเบื้องต้นในการพัฒนาคุณภาพชีวิตเด็กและเยาวชน และทุกฝ่ายได้ร่วมกันค้นหาปัญหา และสาเหตุของปัญหา ตลอดจนการจัดลำดับความสำคัญของปัญหาที่เกิดขึ้นกับเด็กและเยาวชน การมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์จากการจัดกิจกรรมพัฒนาเด็กและเยาวชน เป็นการนำเอากิจกรรมมาใช้ให้เกิดประโยชน์ ทั้งด้านวัตถุและจิตใจ โดยอยู่บนพื้นฐานของความ

เท่าเทียมกันของบุคคลและสังคม การติดตามและประเมินผลการพัฒนา เพื่อที่จะแก้ไข ปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นได้ทันที

2. ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการสร้างความร่วมมือระหว่างบ้าน วัด โรงเรียน และราชการ เขตพื้นที่วัดชลประทานรังสฤษฎ์ ประกอบไปด้วย 4 ด้าน คือ 1) ด้านการมีส่วนร่วม 2) ด้านการมีส่วนได้ส่วนเสีย 3) ด้านความพึงพอใจ และ 4) ด้านแรงจูงใจ โดยมีรายละเอียด ดังนี้

2.1 ด้านการมีส่วนร่วม มีผู้ข้อมูลสำคัญตรงกันหลายท่านได้กล่าวไว้ว่า การสร้างความร่วมมือระหว่างบ้าน วัด โรงเรียน และราชการ เพื่อให้เกิดความรักความสามัคคี แก่เด็กและเยาวชน ได้รับความร่วมมือจากทุกฝ่ายที่เข้ามามีส่วนร่วมในการกำหนด โครงสร้าง กำหนดบทบาทหน้าที่การปฏิบัติงาน เข้ามามีส่วนร่วมในการขับเคลื่อนการจัด การศึกษาสำหรับและเยาวชนอย่างจริงจัง มีการระดมความคิดและร่วมกันตัดสินใจ แก้ไขปัญหาพร้อมกัน มีการจัดลำดับความสำคัญของปัญหาที่เกิดขึ้นในระหว่างการจัดกิจกรรม ที่ผ่านการระดมความคิดเห็นจากทุก ๆ ฝ่าย เพื่อแก้ปัญหาเร่งด่วนที่ต้องได้รับการปรับปรุง แก้ไขก่อนเป็นอันดับแรก การช่วยกันแสดงความในการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ตาม นโยบายของบ้าน วัด โรงเรียน และราชการ รวมถึงแสดงความคิดเห็นถึงแนวทางปรับปรุง พัฒนาในการดำเนินงานร่วมกันและมีการติดตามและประเมินผลการดำเนินงาน เพราะ การวางแผนดำเนินงานเป็นขั้นตอนที่จะช่วยให้ทุกฝ่ายรู้จักวิธีการคิด วิธีการตัดสินใจอย่าง มีเหตุผล รู้จักการนำเอาข่าวสารข้อมูลต่าง ๆ มาใช้ในการวางแผน การปฏิบัติงาน การ ติดตามและประเมินผลงาน หากการติดตามงานและประเมินผลงานภาคการมีส่วนร่วมก็ จะทำให้การดำเนินกิจกรรมประสบความสำเร็จอย่างที่เป้าหมายเอาไว้ เพื่อเป็นการร่วม แรงร่วมใจช่วยเหลือเกื้อกูลต่อกันรับบทบาทหน้าที่ของตนเอง

2.2 ด้านการมีส่วนได้ส่วนเสีย มีผู้ให้ข้อมูลสำคัญหลายท่านได้ให้ความหมาย ไว้ตรงกันว่า การสร้างความร่วมมือระหว่างบ้าน วัด โรงเรียน และราชการ เพื่อให้เกิด ความรักความสามัคคีแก่เด็กและเยาวชน ทุกฝ่ายได้ร่วมสร้างสิ่งที่ดีให้เกิดประโยชน์ต่อเด็ก

และเยาวชนในชุมชน ด้วยจัดกิจกรรมสร้างความรักความสามัคคีให้กับเด็กและเยาวชน เพื่อให้รู้จักหลักการอยู่ร่วมกันในสังคมด้วยความสงบสุข ตามหลักคุณธรรม จริยธรรมและอยู่ในหลักศีลธรรมอันดี มีการทำงานเป็นทีม รู้จักฟังพาดำข้อซึ่งกันและกัน มีความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ต่อกัน มีการรับรู้และยอมรับในความเสี่ยงที่จะเกิดขึ้น และเกิดขึ้นแล้วก็สามารถช่วยกันแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นได้ทันต่อเหตุการณ์

2.3 ด้านความพึงพอใจ ผู้ข้อมูลสำคัญตรงกันหลายท่านได้กล่าวไว้ว่า ความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมพัฒนาเด็กและเยาวชนคือ การสร้างหลักความโปร่งใสในการปฏิบัติงานให้ทุกฝ่ายเกิดการยอมรับและเชื่อมั่น โดยการใช้หลักประชาธิปไตยในการดำเนินงานให้เกิดความเสมอภาคและเท่าเทียมกันในทุกฝ่าย มีการสร้างความรักความสามัคคีในหมู่คณะ ให้ความสำคัญกับปัญหาทุกปัญหาที่เกิดขึ้นกับเด็กและเยาวชนสามารถลำดับเหตุการณ์ได้อย่างเร่งด่วน มีการสร้างสิ่งแวดล้อมให้น่าอยู่ มีความปลอดภัยต่อชีวิตและทรัพย์สินของผู้เข้าร่วมกิจกรรม ซึ่งถือเป็นสิ่งจูงใจประชาชนและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องเกิดความพึงพอใจต่อการปฏิบัติหน้าที่ให้เกิดประสิทธิภาพและบรรลุเป้าหมายของกิจกรรม เพื่อสร้างความประทับใจและสร้างความเข้าใจที่ดีต่อผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย เวลาที่มีการจัดกิจกรรมก็มีการประชาสัมพันธ์ให้ความรู้แก่เด็ก เยาวชน และประชาชน ได้รับทราบข่าวสารอย่างต่อเนื่อง ซึ่งจะเป็นผลทำให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเกิดความพึงพอใจและอยากไปร่วมกิจกรรมการพัฒนาเด็กและเยาวชน

2.4 ด้านแรงจูงใจ ผู้ข้อมูลสำคัญตรงกันหลายท่านได้กล่าวไว้ว่า การสร้างความร่วมมือระหว่างบ้าน วัด โรงเรียน และราชการ มีการสนับสนุนงบประมาณ วัสดุ อุปกรณ์ และแรงงานที่เพียงพอต่อการจัดกิจกรรมต่าง ๆ มีวิธีการดำเนินงานที่มีเป้าหมายและวัตถุประสงค์ชัดเจน มีผู้นำที่มีศักยภาพ มีภาวะเป็นผู้นำสูง ทำให้สมาชิกเกิดความรักความศรัทธา และสามารถนำพาสมาชิกให้ทำกิจกรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทุกฝ่ายมีอำนาจในการตัดสินใจ ทุกคนมีความรับผิดชอบในการทำงานของตน มีผูกพันกับงาน แล้วร่วมกันหาแนวทางในการแก้ไขปัญหา ร่วมกันวางแผนการดำเนินงานในบรรยากาศที่เป็น

กันเองพิจารณาด้วยเหตุและผล ก็จะเกิดแรงจูงใจต่อการสร้างความร่วมมือเพื่อพัฒนาเด็ก และเยาวชน ถือเป็นสิ่งที่มีคุณค่าทางจิตใจแก่ผู้ร่วมปฏิบัติงาน มีเป้าหมายการสร้าง แรงจูงใจในการทำงาน เพื่อให้เกิดความต้องการที่จะประสบความสำเร็จในชีวิตการทำงาน

3. แนวทางการสร้างความร่วมมือระหว่างบ้าน วัด โรงเรียน และราชการ เพื่อ พัฒนาเด็กและเยาวชนให้เกิดความรักและความสามัคคี: กรณีศึกษาวัดชลประทาน รังสฤษฎี ตำบลบางตลาด อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี ที่มีประสิทธิภาพ พบว่า ทุก ฝ่ายได้มีส่วนร่วมในการกำหนดแผนการดำเนินงานกิจกรรมพัฒนาเด็กและเยาวชนที่ ชัดเจน ถือเป็นกระบวนการของการมีส่วนร่วม ในการร่วมคิดแผนการดำเนินงาน ร่วมกัน วางแผนการดำเนินงาน ร่วมกันดำเนินกิจกรรม ร่วมกันตัดสินใจในการแก้ปัญหา และ ร่วมกันติดตามประเมินผลกิจกรรมทุกกิจกรรมที่มีการดำเนินการ ให้เป็นไปอย่าง สร้างสรรค์และมีประสิทธิภาพต่อเด็กและเยาวชน สร้างจิตสำนึกให้เด็กและเยาวชนได้มี การช่วยเหลือซึ่งกันและกัน มีการยอมรับในสิ่งที่เป็นผลกระทบต่อการดำเนินชีวิต มีความ ไว้วางใจกันให้เกียรติซึ่งกันและกัน ได้การเรียนรู้ร่วมกัน และมีการสื่อสารที่เป็นประโยชน์ และมีประสิทธิภาพต่อกัน เพื่อให้เด็กและเยาวชนเกิดความรักความสามัคคีมีความเข้าใจ ตรงกัน มีการสร้างแรงจูงใจที่ดี เพื่อเป็นการสร้างความผูกพันที่ปราศจากความขัดแย้งต่อกัน ตลอดจนการสร้างเครือข่ายความร่วมมือที่เข้มแข็งให้เกิดประโยชน์ร่วมกัน ทำให้เกิด พึงพอใจร่วมกัน ซึ่งกระบวนการสร้างความร่วมมือจากทุกฝ่ายอย่างมีประสิทธิภาพ การ สร้างความร่วมมือให้เกิดการพัฒนาอย่างมีคุณภาพต้องอาศัยปัจจัยสำคัญที่เกี่ยวข้องหลาย ประการที่จะสามารถโน้มน้าว ชักจูงและเสริมสร้างให้เกิดความสำเร็จในความร่วมมือ ด้วย การสร้างการมีส่วนร่วมในการดำเนินงานโดยการคำนึงถึงผู้มีส่วนได้ส่วนเสียจากผลการ ดำเนิน พร้อมทั้งการสร้าง ความพึงพอใจให้เกิดขึ้นกับผู้ปฏิบัติงานที่จะเป็นแรงจูงใจให้การ ปฏิบัติงานมีคุณภาพและประสบผลสำเร็จได้อย่างมีประสิทธิภาพ การสร้างความร่วมมือ ระหว่างบ้าน วัด โรงเรียน และชุมชน เป็นการสร้างความสัมพันธ์ให้เกิดความเข้าใจอันดี ต่อกัน ช่วยลดปัญหาความขัดแย้งระหว่างกัน ด้วยการหาแนวทางในการปฏิบัติตาม

บทบาทหน้าที่ของฝ่ายด้วยวิธีที่เหมาะสม และเป็นประโยชน์ต่อเด็กและเยาวชนในชุมชน เพื่อช่วยให้เกิดความเข้าใจอันดีต่อกัน เนื่องจากโรงเรียนกับชุมชนเป็นสิ่งที่อยู่คู่กันในโครงสร้างสังคม ปัจจุบัน ด้วยการส่งเสริมและสนับสนุนให้เด็กและเยาวชนมีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกันและสามารถอยู่ร่วมกันได้อย่างมีความสุขและเอื้อประโยชน์ซึ่งกันและกัน ช่วยแก้ปัญหาความขัดแย้ง เนื่องจากโรงเรียนและชุมชนต่างมีบทบาทหน้าที่ของตนและต่างพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน และบางครั้งอาจทำให้เด็กและเยาวชนเกิดความขัดแย้งขึ้นได้ ดังนั้นการสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างกันย่อมช่วยให้แก้ปัญหาความขัดแย้งได้อย่างเหมาะสมและเป็นประโยชน์กับเด็กและเยาวชนในความรักความสามัคคีที่ดีต่อกันได้อย่างมีประสิทธิภาพ และช่วยให้เกิดการมีส่วนร่วม โดยปัจจุบันโรงเรียนต้องการการมีส่วนร่วมจากชุมชน และต้องการให้ตัวแทนชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการ ทั้งด้านการวางแผน การพัฒนาหลักสูตร การร่วมมือกันพัฒนาผู้เรียน การบอกความต้องการของชุมชน ฯลฯ ขณะเดียวกันชุมชนก็ต้องการความช่วยเหลือสนับสนุนด้านวิชาการโดย โรงเรียนคือแหล่งวิชาการของชุมชน เป็นศูนย์ประสานงานระหว่างชุมชนกับหน่วยงานอื่น ๆ รวมถึงการให้บริการ สถานที่และวัสดุอุปกรณ์แก่ชุมชน ดังนั้นการมีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกันย่อมช่วยให้ทั้งสององค์กรมีส่วนร่วม สนับสนุนซึ่งกันและกันได้ อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น

การอภิปรายผล

การอภิปรายผลของการวิจัยในครั้งนี้ เป็นการนำผลการวิจัยที่ค้นพบข้อเท็จจริงแล้วนำอธิบายผลที่สนับสนุนด้วยแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1. ประสิทธิภาพการสร้างความร่วมมือ ระหว่างบ้าน วัด โรงเรียน และราชการ เพื่อพัฒนาเด็กและเยาวชนให้เกิดความรักและความสามัคคี พบว่าประกอบด้วย 4 ด้าน อภิปรายผลได้ดังนี้

1.1 ด้านความร่วมมือในการวางแผน พบว่า มีส่วนร่วมในการวางแผน การกำหนดนโยบายและเป้าหมายอย่างชัดเจน มีส่วนร่วมในการประชุมวางแผนการ

ดำเนินงานในการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ร่วมมือกันเตรียมความพร้อมในการจัดกิจกรรมตาม ปัญหาที่เกิดขึ้นและความจำเป็นที่เร่งด่วนตามระยะเวลาที่เหมาะสม ร่วมกันแลกเปลี่ยน เรียนรู้ข้อมูลข่าวสารระหว่างองค์กรด้วยกัน มีการวิเคราะห์ปัญหาที่เกิดขึ้นร่วมกัน พร้อมทั้ง การหาแนวทางในการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นร่วมกัน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ John M. Bryson et. al (2006) กล่าวว่า การวางแผนอย่างเป็นทางการในฐานะที่เป็นตัวบ่งชี้ถึง ความสำเร็จในอนาคต เน้นการสร้าง ความชัดเจนในพันธกิจ เป้าหมาย วัตถุประสงค์ ซึ่ง แนวคิดนี้มักจะปรากฏในความร่วมมือที่ได้รับหน้าที่ให้ดำเนินการในเรื่องต่าง ๆ ส่วนอีก แนวคิดหนึ่งคือความเข้าใจอย่างชัดเจนในพันธกิจ เป้าหมาย บทบาท ขั้นตอนการดำเนินงาน ซึ่ง จะปรากฏอยู่ตลอดเวลาในขณะที่มีการติดต่อสัมพันธ์ทั้งในระดับบุคคล กลุ่มและองค์กร แต่ไม่ ว่าจะแนวคิดใดประเด็นที่สำคัญที่สุดสำหรับความสำเร็จของการวางแผนคือ การให้ความสำคัญ กับผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย นอกจากนี้ กระบวนการวางแผนจำเป็นต้องใช้การสร้าง ความไว้วางใจและ กำลังความสามารถเพื่อจัดการกับความขัดแย้งที่อาจเกิดขึ้น

1.2 ด้านความร่วมมือในการดำเนินงาน พบว่า มีส่วนร่วมตัดสินใจในการจัด กิจกรรม สร้างความรักความสามัคคีให้กับเด็กในชุมชน ทุกฝ่ายได้ร่วมมือกันดำเนินงาน ตามแผนที่กำหนดไว้ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ มีการ ประชุมทบทวนพันธกิจและแนวทางการดำเนินกิจกรรมการสร้างความรักความสามัคคี ให้กับเด็กและเยาวชน ร่วมกันสร้างทักษะความร่วมมือที่ก่อให้เกิดความคิดสร้างสรรค์แก่ เด็กและเยาวชน และได้ร่วมการคิดวิเคราะห์ถึงปัญหาและสาเหตุต่าง ๆ ซึ่งสอดคล้องกับ แนวคิดของ John M. Bryson et al (2006) ได้กล่าวว่า การดำเนินงานของแต่ละภาค ส่วนจำเป็นต้องอาศัยความร่วมมือในการดำเนินงาน เนื่องจากสภาพสังคมโดยทั่วไป ในทุก ภาคส่วนต่าง ๆ ก็มีจุดแข็งและจุดอ่อนที่แตกต่างกัน ซึ่งถ้าเข้ามาร่วมมือกันในการ ดำเนินงานก็จะสามารถช่วยส่งเสริมการดำเนินงานมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น และ สอดคล้องกับแนวคิดของพรภณ พงษ์เพชร (2553) กล่าวว่า การดำเนินงานเป็นการปฏิบัติ

ตามข้อตกลงที่เกิดขึ้นร่วมกันผ่านบทบาทขององค์กรและความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ซึ่งควรเป็นการดำเนินการที่จะก่อให้เกิดประโยชน์แก่ทุกฝ่ายที่ร่วมมือกัน

1.3 ด้านความร่วมมือในผลประโยชน์ พบว่า มีส่วนร่วมในการกำหนดขั้นตอนในการจัดกิจกรรมพัฒนาเด็กและเยาวชนให้เกิดความรักและความสามัคคี และมีส่วนร่วมในการประชุมกับคณะกรรมการในการจัดทำแผนพัฒนาเด็กและเยาวชนให้เกิดความรักและความสามัคคี มีส่วนร่วมในการประชุมกับคณะกรรมการในการจัดทำแผนพัฒนา การกำหนดขั้นตอนในการจัดกิจกรรม มีส่วนร่วมในการคัดเลือกคณะกรรมการในการดำเนินงาน มีส่วนร่วมในการประชาสัมพันธ์ มีส่วนร่วมในการบริหารจัดการและติดต่อประสานงานในการจัดกิจกรรมพัฒนาเด็กและเยาวชนซึ่งแต่ละหน่วยงานมีการใช้ประโยชน์ร่วมกัน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของชัยเสฏฐ์ พรหมศรี (2551) กล่าวว่าการร่วมมือร่วมใจของบุคลากรทุกคนเข้ามามีส่วนร่วมและประสานงานกันอย่างเต็มกำลังความสามารถเพื่อมุ่งประโยชน์ให้แก่องค์กรเพราะในความเป็นจริงองค์กรส่วนมากมักประกอบด้วยบุคลากรที่มีความหลากหลายและแตกต่างเป็นจำนวนมากและความแตกต่างเหล่านี้เป็นสิ่งที่กำหนดพฤติกรรมการแสดงออกของบุคคลในองค์กรอย่างชัดเจน และสอดคล้องกับแนวคิดของ Michael McGuire. (2001) ได้กล่าวไว้ว่า กระบวนการความร่วมมือเป็นการกระตุ้นให้องค์กรต่าง ๆ หันมาปฏิบัติงานร่วมกัน เพื่อแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นให้ประสบความสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

1.4 ด้านความร่วมมือในการติดตาม ประเมินผล พบว่า มีส่วนร่วมในการตรวจสอบขั้นตอนการจัดกิจกรรมการพัฒนาเด็กและเยาวชนให้เกิดความรักและความสามัคคี การจัดกิจกรรมเกี่ยวกับการสร้างความรักความสามัคคีหรือกิจกรรมต่าง ๆ ทุกหน่วยงานต้องร่วมมือกันในการติดตาม ตรวจสอบและประเมินผลการดำเนินงานของการสร้างความร่วมมือระหว่างบ้าน วัด โรงเรียน และข้าราชการ ทุกฝ่ายเข้ามามีส่วนร่วมในการติดตามและประเมินผล เพื่อที่จะร่วมกันแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นจากการจัดกิจกรรมในการสร้างความรักความสามัคคีให้กับเด็กและเยาวชน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิด

ของพรภณ พงษ์เพชร (2553) กล่าวว่า เป็นการประเมินบนพื้นฐานของการแลกเปลี่ยนผลประโยชน์ต่อกัน ได้ถูกนำไปปฏิบัติอย่างมีผลประโยชน์ต่างตอบแทนต่อกัน และสอดคล้องกับความคิดของโคเฮน และ อัฟฮอฟ (Cohen & Uphoff, 1980) กล่าวว่า การติดตามประเมินผลในการจัดกิจกรรม เป็นการพัฒนาการปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องกับผลประโยชน์ของการจัดกิจกรรม ซึ่งถือว่าเป็นการควบคุมและการตรวจสอบการดำเนินกิจกรรมทั้งหมด และเป็นการแสดงถึงการปรับตัวในการมีส่วนร่วมต่อไป

2. ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการสร้างความร่วมมือระหว่าง บ้าน วัด โรงเรียน และราชการ เพื่อพัฒนาเด็กและเยาวชนให้เกิดความรักและความสามัคคี: กรณีศึกษาวัดชลประทานรังสฤษฎ์ ตำบลบางตลาด อำเภอบางเกร็ง จังหวัดนนทบุรี ประกอบด้วย 4 ด้าน อภิปรายผลได้ดังนี้

2.1 ด้านการมีส่วนร่วม พบว่า มีส่วนร่วมในการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง ได้รับความร่วมมือจากทุกฝ่ายที่เข้ามามีส่วนร่วมในการกำหนดโครงสร้าง กำหนดบทบาทหน้าที่การปฏิบัติงาน เข้ามามีส่วนร่วมในการขับเคลื่อนการจัดการศึกษาสำหรับและเยาวชนอย่างจริงจัง มีการระดมความคิดและร่วมรับรู้และร่วมกันตัดสินใจแก้ปัญหาาร่วมกัน มีการจัดลำดับความสำคัญของปัญหาที่เกิดขึ้นในระหว่างการจัดกิจกรรมที่ผ่านการระดมความคิดเห็นจากทุก ๆ ฝ่าย ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Morse, R. S. (2008) กล่าวว่า การทำให้เกิดความร่วมมือ คือการรับรู้ปัญหาาร่วมกันขององค์การที่เกี่ยวข้อง การได้มาซึ่งทรัพยากรอันเกิดจากความร่วมมือ และศักยภาพของหน่วยงานในการก่อให้เกิดความร่วมมือ และสอดคล้องกับแนวคิดของอมรพรรณ ประจันตวนิชย์ (2550) ได้สรุปความหมายของการมีส่วนร่วมว่า หมายถึง การที่บุคคลตัดสินใจอย่างมีเหตุผลในการมีส่วนร่วมคิด ร่วมวางแผน ร่วมตัดสินใจ ร่วมปฏิบัติ ตลอดจนร่วมติดตามและประเมินผล รวมทั้งร่วมรับผิดชอบในฐานะผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในกิจกรรมหรือกระบวนการอย่างใดอย่างหนึ่งของกลุ่มคนหรือองค์กรที่มีความเกี่ยวข้องกันทางด้านจิตใจ อารมณ์และสังคม

2.2 ด้านการมีส่วนร่วมได้ส่วนเสีย พบว่า มีการสร้างสิ่งที่ดีให้เกิดประโยชน์ต่อชุมชนส่วนรวม ทุกฝ่ายได้ร่วมสร้างสิ่งที่ดีให้เกิดประโยชน์ต่อเด็กและเยาวชนในชุมชนด้วยจัดกิจกรรมสร้างความรักความสามัคคีให้กับเด็กและเยาวชนให้มีการช่วยเหลือเกื้อกูลซึ่งกันและกัน และมีเป้าหมายเดียวกัน เพื่อให้รู้จักหลักการอยู่ร่วมกันในสังคมด้วยความสงบสุข ตามหลักคุณธรรม จริยธรรมและอยู่ในหลักศีลธรรมอันดี มีการทำงานเป็นทีม รู้จักพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน สอดคล้องกับแนวคิดของคริส อากิริส (Argyris, C., & Schon, D.1978) กล่าวว่า ช่วยให้เกิดความช่วยเหลือเกื้อกูลซึ่งกันและกัน ระหว่างกลุ่มสมาชิกและความร่วมมือนั้นจะแพร่ขยายไปทั้งองค์กร ทำให้สมาชิกทั้งองค์กรมีเป้าหมายเดียวกัน การมีส่วนร่วมเป็นการยินยอมและพร้อมที่จะปฏิบัติหน้าที่ด้วยความเต็มใจ ซึ่งจะมีผลทั้งทางใจ การยอมรับ การสนับสนุน และผลต่อการปฏิบัติงานอย่างเต็มที่ และสอดคล้องกับแนวคิดของ สถาบันพระปกเกล้า (2548) การมีส่วนร่วมของประชาชน หมายถึง การที่ประชาชนเข้าไปร่วมกิจกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งเพื่อผลประโยชน์ของประชาชนโดยส่วนรวมอย่างแท้จริง ทั้งนี้ต้องอยู่บนพื้นฐานของการที่ประชาชนจะต้องมีอิสระในทางความคิด มีความรู้ความสามารถในการกระทำและความเต็มใจที่จะเข้าร่วมต่อกิจกรรมนั้น ๆ โดยที่การมีส่วนร่วมของประชาชนจะต้องมีลักษณะการเข้าร่วมอย่างครบวงจรตั้งแต่ต้นจนถึงสิ้นสุด

2.3 ด้านความพึงพอใจ พบว่า มีการใช้หลักประชาธิปไตยในการดำเนินการความร่วมมือด้วยความเสมอภาคและเท่าเทียมกันแก่ทุกฝ่าย การสร้างหลักความโปร่งใสในการปฏิบัติงานให้ทุกฝ่ายเกิดการยอมรับและเชื่อมั่น มีการสร้างความรักความสามัคคีในหมู่คณะ ให้ความสำคัญกับปัญหาทุกปัญหาที่เกิดขึ้นกับเด็กและเยาวชนสามารถลำดับเหตุการณ์ได้อย่างเร่งด่วน มีการสร้างสิ่งแวดล้อมให้น่าอยู่ มีความปลอดภัยต่อชีวิตและทรัพย์สินของผู้เข้าร่วมกิจกรรม ทำให้ทุกฝ่ายเกิดความพึงพอใจในการปฏิบัติที่ให้เกิดประสิทธิภาพ สอดคล้องกับแนวคิดของสุนทร โคตรบรรเทา (2551) กล่าวว่า การมีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานที่เน้นการสร้างขวัญและกำลังใจในการทำงานและทำให้เกิด

ความพึงพอใจในการทำงานและการสร้างองค์กรไปสู่เป้าหมาย และสอดคล้องกับแนวคิดของทำนอง ภูเกิตพิมพ์ (2551) กล่าวว่า การมีส่วนร่วม เป็นการทำงานร่วมกันเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับสภาพความคิด ความเชื่อและความยึดมั่นของแต่ละบุคคล แต่ละหน่วยงานแต่ละองค์กร

2.4 ด้านแรงจูงใจ พบว่า มีความศรัทธา ความมุ่งมั่น ร่วมกันในการสร้างความร่วมมือพัฒนาเด็กและเยาวชน มีการสนับสนุนงบประมาณ วัสดุ อุปกรณ์ และแรงงานที่เพียงพอต่อการจัดกิจกรรมต่าง ๆ มีวิธีการดำเนินงานที่มีเป้าหมายและวัตถุประสงค์ชัดเจน มีผู้นำที่มีศักยภาพ มีภาวะเป็นผู้นำสูง ทำให้สมาชิกเกิดความรักความศรัทธา และสามารถนำพาสมาชิกให้ทำกิจกรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทุกฝ่ายมีอำนาจในการตัดสินใจ ทุกคนมีความรับผิดชอบในการทำงานของตน มีผูกพันกับงาน ร่วมกันหาแนวทางในการแก้ไขปัญหา ร่วมกันวางแผนการดำเนินงานในบรรยากาศที่เป็นกันเองพิจารณาด้วยเหตุและผล ก็จะเกิดแรงจูงใจต่อการสร้างความร่วมมือเพื่อพัฒนาเด็กและเยาวชน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Ann Marriner Tomy. (2002) ได้กล่าวว่าการบริหาร กับผู้เกี่ยวข้องในเครือข่ายมีหลากหลายวิธีและมีบทบาทแตกต่างกัน เช่น ส่งเสริมสนับสนุน อำนวยความสะดวก สนับสนุนการเงิน โดยแต่ละคนมาร่วมมือกันเพื่อบรรลุเป้าหมายร่วมกัน เป็นการผสมผลประโยชน์ร่วมกัน มีการพึ่งพาซึ่งกันและกัน มีการแลกเปลี่ยนและการสร้างความไว้วางใจซึ่งกันและกัน หรือการสร้างแนวปฏิบัติร่วมกัน และสอดคล้องกับแนวคิดของคริส อากีริส (Argyris, C., & Schon, D.1978) กล่าวว่า การมีส่วนร่วมเป็นการจูงใจให้ผู้ร่วมปฏิบัติงานในองค์การได้มีส่วนร่วมในการตัดสินใจ ร่วมรับผิดชอบและร่วมมือในการพัฒนาองค์การที่ปฏิบัติอยู่ด้วยความเต็มใจและเต็มความสามารถ

3. แนวทางการสร้างความร่วมมือระหว่าง บ้าน วัด โรงเรียน และราชการ เพื่อพัฒนาเด็กและเยาวชนให้เกิดความรักและความสามัคคี: กรณีศึกษาวัดชลประทาน

รังสฤษดิ์ ตำบลบางตลาด อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถาม และแบบสัมภาษณ์มาใช้ในการพัฒนาเด็กและเยาวชน จากผลการวิจัยมีดังนี้คือ

ขั้นตอนที่ 1 ประสิทธิภาพการสร้างความร่วมมือ ระหว่างบ้าน วัด โรงเรียน และ ราชการ เพื่อพัฒนาเด็กและเยาวชนให้เกิดความรักและความสามัคคี มีทั้งหมด 4 ด้าน อภิปรายผลได้ดังนี้ คือ 1) ด้านความร่วมมือในการวางแผน พบว่า ควรให้ประชาชนทุก ฝ่ายเข้ามามีส่วนร่วมและร่วมมือกันในการจัดทำแผน มีการกำหนดวัตถุประสงค์ มีการ กำหนดนโยบายและเป้าหมายที่ชัดเจน แล้วนำแผนไปปฏิบัติการ มีการประชุมเตรียม ความพร้อมในการวางแผนการดำเนินงาน ในการจัดกิจกรรมที่มีปัญหาที่จำเป็นและมีความ เร่งด่วน ร่วมกันแลกเปลี่ยนเรียนรู้ข้อมูลข่าวสารระหว่างองค์กรร่วมกัน มีการ วิเคราะห์ปัญหาที่เกิดขึ้นร่วมกัน พร้อมทั้งการหาแนวทางในการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น ร่วมกัน และมีการติดตามการประเมินผลในการจัดกิจกรรมทุกกิจกรรม เพื่อให้การ ดำเนินงานมีประสิทธิภาพสูงสุด 2) ความร่วมมือในการดำเนินงาน พบว่า ควรมีการนำ แผนการดำเนินงานไปปฏิบัติอย่างชัดเจนมีกระบวนการความร่วมมือของประชาชนทุกฝ่าย ที่เกี่ยวข้อง มีการประชุมชี้แจงแนวทางการพัฒนา และการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นระหว่าง การดำเนินงาน 3) ความร่วมมือในผลประโยชน์ พบว่า ในการสร้างความรักความสามัคคี เพื่อพัฒนาเด็กและเยาวชนทำให้เกิดความภาคภูมิใจในกระบวนการมีส่วนร่วมและผลงานที่ เกิดขึ้นกับเด็ก เยาวชน และชุมชน ที่ได้รับประโยชน์ร่วมกันจากการเข้ามามีส่วนร่วม และ ประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่วางไว้ร่วมกัน และ 4) ความร่วมมือในการติดตาม ประเมินผล พบว่า การจัดกิจกรรมเกี่ยวกับการสร้างความรักความสามัคคีหรือกิจกรรม ต่าง ๆ ทุกหน่วยงานต้องร่วมมือกันในการติดตาม ตรวจสอบและประเมินผลการ ดำเนินงานของการสร้างร่วมมือระหว่างบ้าน วัด โรงเรียน และข้าราชการ เพื่อนำ ข้อมูลต่าง ๆ ที่ได้ไปหาทางแก้ไขปรับปรุงในการจัดกิจกรรมครั้งต่อไป และนำข้อมูลที่ได้ไป ใช้ในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของเด็กและเยาวชนให้มีคุณภาพมากยิ่งขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับ แนวคิดของวันชัย โกลละสุต (2549) ได้สรุปไว้ว่า กระบวนการที่บุคคลได้มีส่วนเกี่ยวข้อง

ในการปฏิบัติงานทั้งทางด้านการแสดงความคิดเห็น การตัดสินใจ การรับผิดชอบ การวางแผนการปฏิบัติงานตลอดจนการประเมินผล โดยใช้ความคิดสร้างสรรค์และความเชี่ยวชาญในการปฏิบัติงานเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์หรือแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ที่อาจเกิดขึ้นจากการบริหารงานในองค์กร และสอดคล้องกับงานวิจัยของ Ann Marriner Tomy. (2002) การศึกษาวิจัยพบว่า กระบวนการความร่วมมือมีหลายมิติ ได้แก่ 1) มิติด้านการปกครอง ประกอบด้วย การตัดสินใจร่วมกันเกี่ยวกับกฎระเบียบ ซึ่งประกอบด้วย การเจรจาและการทำความเข้าใจร่วมกัน 2) มิติด้านการบริหาร ผู้เกี่ยวข้องในเครือข่ายมีหลากหลายและมีบทบาทแตกต่างกัน เช่น ส่งเสริมสนับสนุน อำนาจความสะดวกสนับสนุนการเงิน โดยแต่ละคนมาร่วมมือกันเพื่อบรรลุเป้าหมายร่วมกัน 3) มิติด้านความเป็นอิสระ ซึ่งหมายถึงการผสมผสานผลประโยชน์ส่วนตนเข้ากับผลประโยชน์ส่วนรวม 4) มิติด้านการปันข้อมูลที่เกิดประโยชน์ร่วมกัน เนื่องจากเป็นการพึ่งพาซึ่งกันและกัน 5) มิติการแลกเปลี่ยนและการสร้างความไว้วางใจซึ่งกันและกัน หรือการสร้างแนวปฏิบัติร่วมกัน

ขั้นตอนที่ 2 ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการสร้างความร่วมมือระหว่างบ้าน วัด โรงเรียน และราชการ เขตพื้นที่วัดชลประทานรังสฤษฎ์ ประกอบไปด้วย 4 ด้าน อภิปรายผลได้ดังนี้ 1) ด้านการมีส่วนร่วม พบว่า การช่วยกันแสดงความคิดเห็นในการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ รวมถึงแสดงความคิดเห็นถึงแนวทางปรับปรุงพัฒนาในการดำเนินงานร่วมกันและมีการติดตามและประเมินผลการดำเนินงาน เพราะการวางแผนดำเนินงานเป็นขั้นตอนที่จะช่วยให้ทุกฝ่ายรู้จักวิธีการคิด วิธีการตัดสินใจอย่างมีเหตุผล รู้จักการนำเอาข่าวสารข้อมูลต่าง ๆ มาใช้ในการวางแผนการปฏิบัติงาน มีการติดตามและประเมินผลงาน หากการติดตามงานและประเมินผลงานขาดการมีส่วนร่วมก็จะทำให้การดำเนินกิจกรรมประสบความสำเร็จ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของอมรพรธณ ประจันตวงษ์ (2550) ได้สรุปความหมายของการมีส่วนร่วมว่า หมายถึง การที่บุคคลตัดสินใจอย่างมีเหตุผลในการมีส่วนร่วมคิด ร่วมวางแผน ร่วมตัดสินใจ ร่วมปฏิบัติ ตลอดจนร่วมติดตามและประเมินผล รวมทั้งร่วมรับผิดชอบในฐานะผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในกิจกรรมหรือกระบวนการอย่าง

หนึ่งของกลุ่มคนหรือองค์กรที่มีความเกี่ยวข้องกันทางด้านจิตใจ อารมณ์และสังคม 2) ด้านการมีส่วนร่วมได้ส่วนเสีย พบว่า การสร้างความร่วมมือของทุกฝ่ายได้ร่วมสร้างสิ่งที่ดีให้เกิดประโยชน์ต่อเด็กและเยาวชนในชุมชน ด้วยการจัดกิจกรรมที่สร้างสรรค์ เพื่อให้เกิดความรักความสามัคคี รู้จักหลักการอยู่ร่วมกันในสังคมด้วยความสงบสุข ตามหลักคุณธรรมจริยธรรมและอยู่ในหลักศีลธรรมอันดี มีการทำงานเป็นทีม รู้จักพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน มีความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ต่อกัน มีการรับรู้และยอมรับในความเสี่ยงที่จะเกิดขึ้น และเกิดขึ้นแล้วก็สามารถช่วยกันแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นได้ทันต่อเหตุการณ์ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของพฤฒ เอมมานูเอล ไบระหมาน (2552) ได้กล่าวว่า การส่งเสริมให้เกิดความเข้าใจซึ่งกันและกันมีการไว้น้ำใจเชื่อใจ มีการเปิดกว้างทางความคิด มีปฏิสัมพันธ์ร่วมกัน และสอดคล้องกับแนวคิดของ Michael McGuire (2006) กล่าวว่า การสร้างสภาพแวดล้อมและเงื่อนไขที่มีจุดมุ่งหมายเพื่อก่อให้เกิดประโยชน์ร่วมกันระหว่างฝ่ายต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง รวมถึงการเอื้ออำนวยเพื่อให้เกิดการสร้างสัมพันธ์ภาพที่สร้างความไว้น้ำใจเชื่อใจและส่งเสริมให้เกิดการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารระหว่างกัน 3) ด้านความพึงพอใจ พบว่า มีการสร้างสิ่งแวดล้อมที่ให้น่าอยู่ มีความปลอดภัยต่อชีวิตและทรัพย์สินของผู้เข้าร่วมกิจกรรม ซึ่งถือเป็นสิ่งจูงใจประชาชนและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องเกิดความพึงพอใจต่อการปฏิบัติหน้าที่ให้เกิดประสิทธิภาพและบรรลุเป้าหมายของกิจกรรม เพื่อสร้างความประทับใจและสร้างความเข้าใจที่ดีต่อผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย เวลาที่มีการจัดกิจกรรมก็มีการประชาสัมพันธ์ให้ความรู้แก่เด็ก เยาวชน และประชาชน ได้รับทราบข่าวสารอย่างต่อเนื่อง ซึ่งจะเป็นผลทำให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเกิดความพึงพอใจและอยากไปร่วมกิจกรรมการพัฒนาเด็กและเยาวชน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของอารี เพชรผุด (2549) กล่าวว่า ความพึงพอใจในการปฏิบัติงานเป็นความรู้สึกพอใจงานที่ทำและเต็มใจที่จะปฏิบัติงานนั้นให้สำเร็จตามวัตถุประสงค์ขององค์กร บุคคลจะรู้สึกพอใจต่องานก็ต่อเมื่องานนั้นให้ผลประโยชน์ตอบแทนทั้งทางด้านวัตถุและจิตใจ และ 4) แรงจูงใจ พบว่า มีการสร้างความรักความสามัคคีในหมู่คณะ ให้ความสำคัญกับปัญหาทุกปัญหา มีการสนับสนุนงบประมาณ วัสดุ อุปกรณ์

และแรงงานที่เพียงพอต่อการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ทำให้ประชาชนทุกฝ่ายเกิดแรงจูงใจในการปฏิบัติงาน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของพิมลจรรย์ นามวัฒน์ (2544) ได้กล่าวว่า แรงจูงใจมีความสำคัญต่อพฤติกรรมและการการปฏิบัติงานของพนักงานในฐานะสิ่งที่มีชีวิตมีจิตใจ ต้องการคนคอยดูแล ต้องสวัสดิการเพื่อเพิ่มสิ่งจูงใจในการทำงานและส่งเสริมขวัญและกำลังใจให้ดียิ่งขึ้น ซึ่งแรงจูงใจจะสร้างความพึงพอใจให้กับพนักงานและสร้างความสำเร็จต่อองค์กรอย่างมีประสิทธิภาพ

สรุปได้ว่า การสร้างความร่วมมือ ระหว่างบ้าน วัด โรงเรียน และราชการ เพื่อพัฒนาเด็กและเยาวชนให้เกิดความรักและความสามัคคี ต้องการความร่วมมือจากหลาย ๆ ฝ่าย ถือเป็นกระบวนการของการมีส่วนร่วม คือ การร่วมคิด ร่วมวางแผน ร่วมดำเนินงาน ร่วมตัดสินใจ ร่วมแก้ปัญหา และร่วมกันติดตามประเมินผล ให้เป็นไปอย่างสร้างสรรค์และมีประสิทธิภาพ มีการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน มีการยอมรับ การไว้วางใจ การให้เกียรติซึ่งกันและกัน มีการพัฒนาการเรียนรู้ร่วมกัน และมีการสื่อสาร การประสานงานที่ดี เพื่อที่จะได้มีความเข้าใจตรงกัน ซึ่งเป็นแรงจูงใจในการสร้างความผูกพันที่ปราศจากความขัดแย้ง ตลอดจนการสร้างเครือข่ายความร่วมมือที่เข้มแข็งให้เกิดประโยชน์ร่วมกัน อันจะนำไปสู่การบรรลุจุดมุ่งหมายและเป้าหมายที่พึงพอใจร่วมกัน ซึ่งกระบวนการสร้างความร่วมมือของทุกฝ่ายมีปัจจัยที่เกี่ยวข้องหลายประการที่จะสามารถโน้มน้าว ชักจูงและเสริมสร้างให้เกิดความสำเร็จในความร่วมมือ ด้วยการสร้างการมีส่วนร่วมในการดำเนินงานโดยการคำนึงถึงผู้มีส่วนได้ส่วนเสียจากผลการดำเนิน พร้อมทั้งการสร้าง ความพึงพอใจให้เกิดขึ้นกับผู้ปฏิบัติงานที่จะเป็นแรงจูงใจให้การปฏิบัติงานมีคุณภาพและประสบผลสำเร็จได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาเรื่อง การสร้างความร่วมมือระหว่าง บ้าน วัด โรงเรียน และ ราชการ เพื่อพัฒนาเด็กและเยาวชนให้เกิดความรักและความสามัคคี: กรณีศึกษาวัด ชลประทานรังสฤษฎ์ ตำบลบางตลาด อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี ผู้วิจัยมี ข้อเสนอแนะในการพัฒนาเด็กและเยาวชน เพื่อให้เกิดความรักความสามัคคี ให้มี ประสิทธิภาพ ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะสำหรับการนำไปใช้ประโยชน์

1.1 ให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดทำแผนการดำเนินงาน มีการนำ แผนไปใช้ในการปฏิบัติงาน มีส่วนร่วมในการตัดสินใจในการจัดกิจกรรมต่าง ๆ มีส่วนร่วม ในการรับผลประโยชน์ร่วมกัน มีการติดตามประเมินผล ซึ่งเป็นสิ่งที่ต้องดำเนินการอย่าง เป็นขั้นตอนต่อเนื่อง

1.2 ควรมีการทบทวนภารกิจของกิจกรรมให้ชัดเจน เพื่อให้มีการ ประสานงานและเกิดความร่วมมืออย่างชัดเจน เพราะเป็นภารกิจที่ต้องดำเนินการร่วมกัน ระหว่างวัดกับชุมชน จึงจะเกิดประสิทธิภาพประสิทธิผลสูงสุดในการพัฒนาศาสนพิธีและ คุณภาพชีวิตประชาชนอย่างแท้จริง

2.2 มีการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีไม่ให้เกิดผลกระทบต่อผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสีย โดยผ่านการมีส่วนร่วมของผู้ดำเนินงานและผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสีย เพื่อสร้างความไว้วางใจ การเคารพซึ่งกันและกัน ตลอดจนการสร้างรูปแบบความรับผิดชอบร่วมกัน

2.3 มีการดำเนินงานที่มีความซื่อสัตย์ สุจริต และโปร่งใส มีการมอบหมาย หน้าที่รับผิดชอบที่ชัดเจนตามความสามารถของแต่ละบุคคล ทำให้ผู้ปฏิบัติงานความรัก ความทุ่มเทต่อการปฏิบัติอย่างเต็มที่ และมีผลประโยชน์ร่วมกันอย่างเสมอภาคและเท่า เทียมกัน ซึ่งจะนำไปสู่ความพึงพอใจของผู้ปฏิบัติงาน และจะได้ผลงานที่มีประสิทธิภาพ

2.4 มีการสร้างขวัญและกำลังใจให้แก่ผู้ปฏิบัติงาน มีการสนับสนุนด้าน งบประมาณ วัสดุอุปกรณ์ แรงงาน ให้เพียงพอต่อการปฏิบัติงาน เพื่อเป็นแรงจูงใจให้ผู้ ปฏิบัติมีกำลังใจในการปฏิบัติงานและให้งานออกมามีคุณภาพสูงสุด

2. ข้อเสนอแนะในการศึกษาวิจัยต่อไป

2.1 ในการศึกษาการวิจัยครั้งต่อไป ควรมีการศึกษาการบริหารจัดการความร่วมมือที่กว้างขึ้นระหว่างบ้าน วัด โรงเรียน และราชการ เป็นฐานในการสร้างความสัมพันธ์ให้ชุมชนเกิดการพัฒนามีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

2.2 ในการศึกษาการวิจัยครั้งต่อไป ควรมีการศึกษารูปแบบการส่งเสริมคุณธรรมค่านิยม 12 ประการ โดยมุ่งเน้นไปที่แต่ละหน่วยงานในชุมชน เพื่อให้ได้ข้อมูลในการส่งเสริมค่านิยม 12 ประการ ในบริบทที่แตกต่างกัน

References

- Agranoff Robert, Michael McGuire. (2001). Big Question in Public Network Management Research. *Journal of Public Administration Research and Theory*. 11 (3), 295-326.
- Amornphan Prachantawanich. (2007). Work Environment factors and Personal factors affect participation in educational quality assurance of personnel at Thammasat University. Master of Education Thesis. Field of research and educational statistics Srinakharinwirot University.
- Ann Marriner Tomy. (2002). *Guide to Nursing Management*. New York: Appleton Century.
- Aree Phetphut. (2006). Factors affecting satisfaction with the compensation system of Employees in the communications systems department. Electricity Generating Authority of Thailand. Master of Science Thesis. National Institute of Development Administration.
- Argyris, C., & Schon, D. (1978). *Organization learning: a Theory of Action Perspective*. Reading, MA: Addison Wesley.

- Chaiset Phromsri. (2008). Handbook of Organization of Excellence. Bangkok: Panyachon.
- Cohen, J.M., & Uphoff, N.T. (1980). Participations place in rural development: Seeking clarity through specificity. New York: World Developments.
- Constitution of the Kingdom of Thailand. (2007). Office of the Constitutional Court, Edition: 3rd Edition, Place of Printing: Office of the Constitutional Court, Year of Printing: 2009, Number of Pages: 140. Office of the Constitutional Court.
- Hinkle, D.E. (1998). Applied Statistics for the Behavior Sciences. 4 th ed. New York: Houghton Mifflin.
- John M. Bryson et. al. (2006). The Design and Implementation of Cross- sector Collaboration: Propositions from The Literature. [Special issues]. Public Administration Review. 66 (6), pp. 44-55.
- King Prajadhipok's Institute. (2005). Measuring the level of good management. Bangkok: Phimdee Co., Ltd.
- Klong Phukerdpim. (2008). Concept of participatory management in community education. [Online]. Accessible from <http://www.gotoknow.org/posts/>. Date searched 2019, May 26.
- McGuire, Michale. (2006, December). Collaborative public management: Assessing what we
- Morse, R. S. (2008). Developing public leaders in an age of collaborative governance. In R. S. Morse, & T. F. Buss (Eds.), Innovations in public leadership development (pp.79–100). Armonk, NY: M.E. Sharpe.

- Ministry of Education. (2010). Guidelines for organizing student development activities: according to the basic education core curriculum. 2008. Bangkok: Chunnnum Agricultural Cooperative of Thailand Limited.
- National Economic and Social Development Board. (2002). The 9th National Economic and Social Development Plan (2002-2006). Bangkok: Office of the Prime Minister.
- Phonpon Phongphet. (2010). “Cooperation in preventing drug problems between government organizations and youth sector organizations. Study only the Center for Coordinating the Prevention and Solving of Drug Problems, Youth Sector (S.P.S.Y.).” Master of Political Science Thesis, Faculty of Political Science, Thammasat University
- Pimonchan Namwat. (2001). General knowledge about business administration. 5th printing. Bangkok: Tex and Journal. Know and how we know it [Special issues]. Public Administration Review, 66 (6), pp. 33-43.
- Pisit Thepkraiwan. (2011). Development of a cooperation network model for quality. Educational management in small primary schools. Ph.D. Thesis, Khon Kaen: Khon Kaen University.
- Pruet Emmanuel Bairahman. (2009). Building cooperation to combat labor trafficking. Slaves on fishing boats. Master of Political Science term paper, Faculty of Political Science, Thammasat University.
- Sunthorn Kotbatban. (2008). Principles and theories of educational administration. Bangkok: Panyachon.
- Thamnong Phukoetphim.(2008), Participatory management concept in community

Education management (online), source:

<http://gotoknow.org/blog/mathu/334443>.12 January 2023.

Thomson, A, M & Perry. “Collaboration Processes: Inside the Black Box.” (Special issues) Public Administrative Review. (Accessed Dec. 20, 2021).

Thomson , Ann Marie and Miller, Ted. (2002). “Knowledge for Practice: The Meaning and Measurement of Collaboration.” Paper presented at the 2002 ARNOVA Conference, November 14 – 16, Montreal, Canada.

Umaporn Boonphet. (2012). The relationship between the administrative behavior of educational institution administrators and the cooperation of personnel in educational institutions, Nong Chok District Office, Bangkok. Master of Education Program Thesis Department of Educational Administration, Faculty of Education, Burapha University.

Wanchai Kollasut. (2006). Participatory management. Bangkok: Department of Public Works.

Yaowapa Prakongsin. (2006). “Development of learning activities using games. To develop academic achievement Thai language learning group of students in Grade 1 at BanKo School Minburi District Office”, EDGKKUJ, vol. 4, no. 5, pp. 119–127, Mar. 2016.